

Udskriftsdato: lørdag den 6. juni 2026

KEN nr 9667 af 22/03/2012 (Gældende)

Landsskatteretskendelse vedr. tab på børsnoterede aktier solgt forud for flytning til udlandet - fraflytteravance

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin.
Landsskatteretten, j. nr. 11-01702

Landsskatteretskendelse vedr. tab på børsnoterede aktier solgt forud for flytning til udlandet - fraflytteravance

Resumé

Tab på børsnoterede aktier, der var solgt forud for klagerens fraflytning til Sverige, kunne ikke medregnes ved opgørelsen af fraflytterskatten efter aktieavancebeskatningslovens § 38.

Klagen skyldes, at SKAT har nægtet, at tab på børsnoterede aktier, der er solgt forud for klagerens flytning til Sverige, medregnes ved opgørelsen af fraflytteravancen, jf. aktieavancebeskatningslovens § 38.

Landsskatterettens afgørelse

Landsskatteretten stadfæster afgørelsen.

Sagens oplysninger

Klageren har under henvisning til, at han er fraflyttet Danmark den 31. december 2008, og pr. 1. januar 2009 er blevet ubegrænset skattepligtig til Sverige, oprindeligt antaget, at hans danske skattepligt er ophørt ved udgangen af indkomståret 2008.

Landsskatteretten har imidlertid ved kendelse af 7. december 2010 i rettens sagsnummer 10-00455 fastsat det danske skattepligtsophør til den 31. januar 2009.

Klageren har herefter indgivet justeret selvangivelse af 8. december 2010 vedrørende fraflytterbeskatning på aktier, i hvilken der er medregnet tab på børsnoterede aktier på 2.816.448 kr., der er realiseret i fraflyttingsåret.

SKAT har ved agterskrivelse af 20. januar 2011 varslet den selvangivne avance til beskatning forhøjet med 2.826.448 kr. under henvisning til, at realiserede tab på børsnoterede aktier, der realiseret inden fraflytningen, ikke kan modregnes i det urealiserede tab på ikke-børsnoterede aktier.

SKAT har i agterskrivelsen afslutningsvis anført, at der ikke er taget stilling til de øvrige forhold, der er angivet i rådgivers skrivelser.

Skattecentrets afgørelse

SKAT har ved den påklagede afgørelse af 1. marts 2010 nægtet fradrag for det medregnede realiserede tab på børsnoterede aktier ved avanceopgørelsen, jf. aktieavancebeskatningslovens § 38.

SKAT har som begrundelse herfor anført:

Da tabet på de børsnoterede aktier har været realiseret inden fraflytningen, vil tabet, som følge af kildeartsbegrænsningen, ikke kunne modregnes i den urealiserede gevinst på noterede aktier, jf. forudsætningsvis § 38, stk. 5, der alene omfatter nettogevinster, »der anses realiseret efter 1«, dvs. p.g.a. skattepligtens ophør samt den dagældende § 14 (nu § 13 a), der udtømmende angiver betingelserne for modregning af tidligere års tab på børsnoterede aktier.

SKAT er ikke enig i, at afgørelsen vil medføre EU-retlig usaglig forskelsbehandling, da modregningsadgangen mellem urealiserede noterede og unoterede aktier er lempet - og ikke skærpet - i fraflyttersituationen.

SKAT har efter forelæggelsen af klagen til Landsskatteretten understreget, at der ved afgørelsen udelukkende er taget stilling til spørgsmålet om fradragsret for tab på børsnoterede aktier i fraflytteravancen. Der

er herved henvist til formuleringen af SKATs forslag til afgørelse af 20. januar 2009, herunder forbeholdet deri.

Der er til støtte for, at fraflytteravancen skal opgøres som anført af SKAT, henvist til skema 04.065 - selvangivelse / henstandsbehandling / fraflytteravance - der vedrører urealiserede aktier, og det herved bemærket, at det i Juridisk Vejledning anførte omkring beregningen af exitavancen omhandler urealiserede tab, og ikke tab, der er realiseret inden fraflytningen, og som ikke indgår i beregningen af fraflytteravancen.

Klagerens påstand og argumenter

Klagerens repræsentant har nedlagt påstand om, at der ved opgørelsen af fraflytteravancen skal fradrages tab på børsnoterede aktier.

Det er i den forbindelse anført, at det netop er fraflytningsavancen, der er behandlet i den påklagede afgørelse, idet SKAT ved afgørelsen har reduceret den selvangivne avance til beskatning med ikke godkendt fradrag for tab på 2.816.448 kr.

Repræsentanten har til støtte for, at fraflytteravancen skal opgøres i overensstemmelse med det nu selvangivne, bl.a. anført:

Når den danske beskatningsret til aktier ophører af anden årsag end den skattepligtiges død, betragtes aktierne som værende afstået, jf. aktieavancebeskatningslovens § 38, stk. 1.

Bestemmelsens stk. 5 bestemmer direkte og selvstændigt, at der beregnes skat af den samlede nettoavance, dvs. avance og tab for såvel noterede som unoterede aktier puljes i en samlet avanceopgørelse.

Der er i stk. 4 indsat en tabsbegrænsningsregel, hvorefter urealiserede tab på aktier kun kan fradrages i urealiserede gevinster.

Der er ikke den anden vej indskrevet en begrænsningsregel. Realiserede tab bør derfor hjemlet kunne modregnes fuldt ud i den som følge af fraflytningen »realiserede og opgjorte« gevinst.

Dette gælder også tab på noterede aktier.

Hvorvidt der i øvrigt ved opgørelsen af fraflytteravancen indgår noterede aktier er derfor ikke relevant, idet samtlige avancer og tab puljes som lovens ordlyd er formuleret.

Det er endvidere klart, at et krav om, at realiserede tab på noterede aktier kun kan modregnes i urealiseret gevinst på noterede aktier, vil give et resultat, der ikke er overensstemmende med nettoprincippet efter § 38, stk. 5, som efter sit ord og indhold kommer til at være *lex specialis*.

I fraværet af noterede aktier ved fraflytningen vil adgangen til at modregne realiserede tab på noterede aktier bortfalde, jf. princippet i den påklagede afgørelse fra SKAT, jf. kendelse af 1. marts 2011.

Efter SKATs opfattelse kan et realiseret tab på noterede aktier kun modregnes i urealiseret avance på noterede aktier - også selvom dette samlet set vil blive et negativt resultat vedrørende noterede aktier. Ligeledes vil et realiseret tab kunne modregnes i et urealiseret tab vedrørende noterede aktier. Det samlede tab vil herefter kunne medregnes i urealiseret gevinst på unoterede aktier efter § 38, stk. 5.

Således vil blot en enkelt noteret aktie - med gevinst eller tab - efter SKATs opfattelse kunne åbne for at et realiseret tab på noterede aktier kan indgå i fraflytteravancen. Dette uanset at det realiserede tab kan være ganske betydeligt.

Det forekommer hverken rimeligt eller tilsigtet, at dette skal være retstilstanden.

For det første strider det mod nettoprincippet, som kan udledes af formuleringen / ordlyden af aktieavancebeskatningslovens § 38, stk. 5. Netop fordi der ved fraflytningen skal opgøres en nettogevinst, må samtlige realiserede tab indgå i opgørelsen af fraflytteravancen - uanset om disse er kildeartsbegrænsede efter de almindelige regler for opgørelsen af aktieavancer. Der er tale om en *lex specialis* situation,

hvor de mere specielle regler vedrørende urealiserede avancer træder i stedet for de generelle regler om kildeartsbegrænsning for tab.

For det andet bliver resultatet af SKATs opfattelse urimelig - fordi det så bliver afgørende, hvorvidt den skattepligtige inden fraflytningen køber blot én noteret aktie for at kunne modregne et realiseret tab på noterede aktier.

Det er efter lovens forarbejder endvidere klart, at der med fraflytterskatten skal ske en endelig opgørelse af den skattepligtiges samlede aktieavancer - her især henset til, at der også er mulighed for at modregne ægtefælles eventuelle uudnyttede tab - jf. henvisningen til § 14, der fejlagtigt ikke er opdateret til en henvisning til § 13 A efter ændringen af loven ved lov nr. 462 af 12. juni 2009.

Der er henvist til, at det af bemærkningerne til § 38, stk. 4, fremgår, at bestemmelsen svarer til gældende § 38, stk. 2, i aktieavancebeskatningsloven for så vidt angår personer. Henvisningen til § 14 betyder, at der ved avanceopgørelsen og dermed ved beregningen af fraflytterskatten også kan ske modregning af tab, som den anden ægtefælle ikke selv kan udnytte.

Repræsentanten har for så vidt angår forholdet til EU-retten anført:

Exitbeskatning på urealiserede aktieavancer gør én gang for alle op med beskatningen af den skattepligtiges aktier - hvad enten de er noterede eller unoterede.

Hvis ikke det realiserede tab på noterede aktier kan modregnes i fraflytteravancen får dette tilmed som konsekvens, at det realiserede tab på noterede aktier som skatteaktiv mister sin værdi efter fraflytningen.

Hvis klageren anskaffer sig noterede aktier og sælger disse efterfølgende, vil det realiserede tab i Danmark ikke kunne anvendes til modregning i en eventuel fremtidig gevinst. På denne måde stilles den skattepligtige fraflytter reelt ringere, end hvis han var blevet i Danmark. Der er af denne årsag en mulig konflikt i forhold til artiklerne 18 og 43 (EF) om personers fri bevægelighed og etableringsfriheden.

En EU-retlig konform fortolkning af aktieavancebeskatningslovens § 38 vil af denne årsag have som resultat, at der skal foretages en samlet nettoopgørelse, jf. også bestemmelsens stk. 5, hvor realiserede tab indgår, uanset kildeartsbegrænsninger i de almindelige avanceregler.

Repræsentanten har til SKATs bemærkninger til hans argumentation over for Landsskatteretten anført, at det er usagligt, at SKAT i forbindelse med behandlingen af den korrigerede selvangivelse af fraflytteravancen, der er opgjort på baggrund af den nu af Landsskatteretten fastsatte fraflytningsdato, igen begynder at tage forbehold og reservere sig endnu en ligningsmæssig position på et forhold, der intet har været gennemgået. Særlig henset til, at de papirer, der ligger i klagerens selskab, er papirer, der handles på et reguleret marked.

Han har i den forbindelse bemærket, at SKAT i selve afgørelsen har nægtet, at der kan foretages fradrag for det selvangivne tab på 2.816.448 kr., i den i øvrigt opgjorte exitavancebeskatning, men at SKAT ikke i afgørelsen har anført noget om, at der tages forbehold for beløbsstørrelsen, hverken for dette forhold eller ad den avance og skat som opgøres. SKAT har derimod ansat exitskatten, som er indberettet til henstandssystemet.

Der er ingen saglig grund til, at man kun tager stilling til en modregningsret, når man skal tage stilling til en henstandsaldo-opgørelse og exitskatten. Når man ansætter en selvangivelse om exitskat, har det formodningen imod sig, at man ikke også har inddraget og taget stilling til beløbene. SKAT kan ikke foretage sagsbehandling efter en salamimetode, hvor der træffes en lang række afgørelse om samme forhold løbende og med separat sagsbehandling, uden at dette er angivet klart, så borgeren og repræsentanten er bekendt hermed. Dette vil betyde flere klageprocesser vedrørende samme forhold, og dét er ikke i overensstemmelse med god forvaltningsskik.

Afgørelsen må tages som udtryk for exitskatten og en direkte ligning af dette.

Repræsentanten har under henvisning til SKATs bemærkninger videre anført, at det misforhold og den ulige situation, der opstår ved den manglende påvirkning af aktietab realiseret inden udflytningen og så den isolerede gevinst, der opstår ved fraflytningen, ikke er udtryk for lighed for loven. Heller ikke selvom princippet skulle være, at der er »adskillelse«, og at exitskatten således skulle køre i et lukket miljø.

Exitskatten fortolkes og administreres af SKAT via skatteberegningssystemet. Der er således ikke en sådan adskillelse, som det er anført af SKAT.

At der er blødt op på den adskillelse, der sædvanligvis skulle være, fremgår bl.a. af følgende formulering i Den Juridiske Vejledning 2011, afsnit C.B.2.14.2.7:

»Ved opgørelsen af fraflytterskatten kan urealiserede aktier optaget til handel på et reguleret marked modregnes i urealiseret gevinst på aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked. Det er skatteministeriets opfattelse, at kildeartsbegrænsningen for tab på aktier optaget til handel på et reguleret marked ikke gælder for urealiserede tab der opgøres i forbindelse med fraflytning. Se ABL § 38, stk. 4 og 5. Det vil sige, at hvis der ved fraflytningen kan opgøres et tab på aktier optaget til handel på et reguleret marked og gevinst på aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked, kan der ske modregning.«

Henset til denne »netto-bestemmelse« og indfortolkningen i ABL § 38 bør fortolkningen og hjemlen også kunne rumme klagerens situation. Særlig når henses til øvrig praksis for »samberegningseksempler« ad exitsskattereglerne.

SKAT lader i henhold til praksis andre tab og underskud modregne i exitskatten. SKAT lader således indirekte exitskatten inddrive via udnyttelse af skatteaktiver (underskud).

SKAT blander i den forbindelse såvel realiserede skatteaktiver - f.eks. underskud fra personlig indkomst - med beregningen og opkrævningen af fraflytningsskatten, også selvom exitskatten skulle være en henstandsskat, hvor der er begæret henstand.

Hvis en person, der fraflytter i ét år f.eks. har en negativ personlig indkomst, vil denne uden videre blive modregnet op imod aktiegevinsten, som opstår grundet fraflytningen. Derved vil personens skatteaktiv i form af skatteværdien af negativ personlig indkomst blive anvendt og frataget dets værdi ved, at værdien af skatteaktivet anvendes til at nedbringe exitsskattegælden. Dette beskrives også af SKAT i den juridiske vejledning, afsnit C.B.2.14.2.7 med følgende eksempel:

»Personen har ved opgørelsen af fraflytterskatten dels positiv aktieindkomst og dels underskud i den skattepligtige indkomst. Hvordan skal fraflytterskatten på aktier opgøres i den situation? Skatten af aktieindkomst op til progressionsgrænsen er endelig. Se PSL § 8a, stk. 1. Skatten af den del af aktieindkomsten, der overstiger progressionsgrænsen, det vil sige skat efter PSL § 8a, stk. 2, kan derimod nedsættes med skatteværdien af underskud. Se PSL § 13 a, stk. 2. Den ved fraflytningen beregnede skat af aktieindkomst modregnes således i underskud i den skattepligtige indkomst. Hvis der er uudnyttede skattemæssige underskud tilbage, kan det fremføres og anvendes, hvis personen igen bliver skattepligtig til Danmark.«

Når dette som beskrives i eksemplet er tilfældet, og fortolkes ind i anvendelsen af fraflytningsbeskatningsreglerne i ABL § 38, forekommer det helt i strid med enhver almindelig lighedsgrundsætning, at klageren ikke kan anvende sit øvrige skatteaktiv i form af »realiserede tab på aktier« op imod en henstandsskat på fraflytningsbeskattede aktier.

Lige forhold skal behandles lige i retlig henseende. SKAT er bundet af det, der er anført i den juridiske vejledning, og kan ikke fravige det deri anførte, medmindre det anviste er i klar strid med lovens ord eller forudsætninger.

Det fremgår af det citerede afsnit fra vejledningens afsnit C.B.2.14.2.7, at der i beregningssystemet er indbygget en sammenblanding af urealiserede gevinster og tab på noterede og unoterede aktier, som der ellers ikke efter de normale regler i aktieavancebeskatningsloven er hjemmel til.

Dette er naturligvis ikke bestemt af ministeriet. Det følger af aktieavancebeskatningslovens § 38, stk. 5, hvor det er anført, at:

»Der beregnes skat af den samlede nettogevinst opgjort efter stk. 4, der anses for realiseret efter stk. 1. Der gives henstand med betaling af den beregnede skat efter reglerne i § 29 o § 39A, i det omfang gevinst og tab ved skattepligtsophøret skal opgøres efter realisationsprincippet.«

Hermed er det tydeligt, at den normale opdeling mellem noterede og unoterede aktier ikke finder anvendelse ved fraflytterskatten på aktier.

Endvidere foreskriver den juridiske vejledning en endnu videre adgang til at medregne andre tab og underskud i den urealiserede gevinst, jf. de fremhævede eksempler.

Netop adgangen til at modregne eksempelvis underskud i privat virksomhed i den del af fraflytterskatten, der beregnes med 42 % viser, at der indrømmes en adgang til at udnytte skatteaktiver, der ellers ville risikere at gå tabt.

Retsgrundlaget for den særlige fraflytterskat på aktier hjemler således en sammenblanding af noterede og unoterede aktier, der ikke ellers er normen i aktieavancebeskatningsloven. Samtidig giver den juridiske vejledning for 2010 og 2011 hjemmel til i et vist omfang at udnytte skatteaktiver ved fraflytningen.

Det forekommer på denne baggrund ikke blot urimeligt, at klagerens skatteaktiv, der tilfældigvis er et tab på børsnoterede aktier, ikke indrømmes modregnet. Der ses ikke i forarbejderne til lov nr. 906 af 12. september 2008 at være hjemmel til denne forskelsbehandling. De fremdragne eksempler fra SKATs juridiske vejledning illustrerer derimod, at exitskatten IKKE kører i et lukket miljø.

Der er IKKE belæg for at antage, at der er tale om et »lukket kredsløb«, der medfører, at man ved fraflytteravanceopgørelser og den endelige skatteberegning derved alene sigter på de ved fraflytningen foreliggende urealiserede avancer/tab, der direkte opstår som fraflytteravance pr. fraflytningstidspunktet.

Dette har ikke støtte i praksis, idet man f.eks. klart tillader allerede realiserede tab på børsnoterede papirer som fradrag i urealiserede fraflytteravancer for børsnoterede papirer, jf. f.eks. eksempel 4 i Den Juridiske Vejledning, hvoraf det bl.a. fremgår, at:

»(...)Hvis de aktier, som anses for realiserede ved fraflytningen, er optaget til handel på et reguleret marked, kan 300.000 kr. af tabet modregnes i den urealiserede gevinst. Det resterende tab på 200.000 kr., kan fremføres til anvendelse, hvis skatteyderen senere flytter tilbage til Danmark. Som følge af kildeartsbegrænsningen vil skatteværdien af den negative aktieindkomst blive 0 kr., uanset om den gevinst som opgøres på fraflytningstidspunktet medregnes eller ej. Der er derfor ikke noget beløb at give henstand med.«

I aktieavancebeskatningslovens § 38, stk. 5 omtales endvidere den »samlede nettogevinst« - som er realiseret efter stk. 4, dvs. den samlede netto fraflytteravance - som i øvrigt opgøres efter reglerne i §§ 23-29 og 46 og 47.

Det omhandlede »nettoprincip« fortolkes således bredt, og praksis viser, at der er et væsentligt samspil med virkning for opgørelsen af fraflytterskatten med principperne i skatteberegningsreglerne og dermed årsopgørelsesprincipperne i personskattelovens regler.

Landsskatteretten bør ved sagens afgørelse hense til den administrative praksis i andre situationer, hvor der sker en samlet opgørelse af tidligere konstaterede tab/underskud forud for flytningen, jf. visse af eksemplerne som beskrives i Den Juridiske Vejledning 2012 afsnit C.B.2.14.2.7.

I nærværende sag er der tale om et realiseret tab på noterede/regulerede papirer, in casu tab på børsnoterede for - 2.816.448 DKK. Dette ønskes inddraget ved den samlede nettoopgørelse og til brug for konteringen af størrelsen af fraflytningsskatten som hviler på unoterede papirer.

Skatteministeriet har i Den Juridiske Vejledning oplyst, at den strikte kildeadskillelse mellem noterede tab og unoterede tab ikke i alle henseender gælder i en fraflytningssituation. Det er i vejledningen anført, at:

»Det er Skatteministeriets opfattelse, at kildeartsbegrænsningen for tab på aktier optaget til handel på et reguleret marked ikke gælder for urealiserede tab, der opgøres i forbindelse med fraflytning«, og det er i vejledningen videre anført, at »Det er uden betydning for modregningsadgangen, om gevinst og tab skal opgøres efter realisationsprincippet eller lagerprincippet, men det er en forudsætning, at værdipapirerne er omfattet af aktieavancebeskatningsloven.«

Betydningen af realiserede tab og indflydelse på den endelige opgørelse af fraflytningskatten fremgår tilmed også i en langt bredere nuancering af administrativ praksis i SKATs Juridiske Vejledning 2012, hvor man inddrager underskud fra »øvrige skattepligtige indkomster« direkte ind med modregning i fraflytningsavance i aktieindkomsten, jf. forklaringen i det indarbejdede regneeksempel 1, der tidligere er citeret.

Der er ikke belæg for at anlægge et synspunkt, der forhindrer dette. Der foreligger en påviselig og meget klar praksis. Den beskrevne praksis finder herudover støtte i skatteministerens udtalelse til Folketinget i forbindelse med behandlingen af LF 187 i 2008, juridisk metode og reale hensyn.

Den almindelige forvaltningsretlige lighedsgrundsætning tilsiger, at væsentligt lige forhold behandles ens i retlig henseende. Når alle andre situationer, jf. de i praksis beskrevne eksempler, lukker op for en »modregning« og anvendelse af tabsfradrag af realiserede tab op imod urealiserede fraflytteravancer, er der afgørende reale og saglige hensyn til kvalitativt også at indrømme den nævnte netto-opgørelse i den her foreliggende situation.

Der må ud fra juridisk metode og det foreliggende retsgrundlag kunne sluttes ud fra en tolkningsmaksime om, at de reale hensyn gør enten en analogi eller dog måske tillige en a-fortiori-slutning som korrekt fortolkning i den her omhandlede sag.

Klageren bør med den foreliggende praksis om sammenblanding af »kilder« og opblødning af »kildeprincip« så meget desto mere have samme ret inden for kilder som alene opgøres efter aktieavancebeskatningsloven. Der forekommer f.eks. i forhold til det nævnte eksempel 1 intet grundlag for at nægte et »skatteaktiv« at få effekt for avanceopgørelsen. Eksemplet viser tilmed, at et tab for en helt anden kilde end aktietab kan modregnes i »fraflytteravance« også på urealiserede unoterede papirer.

Det fremgår herudover af det høringssvar til Dansk Industri, som skatteministeren afgav i forbindelse med behandlingen af lovforslag L 187 af 30. maj 2008, der blev vedtaget som lov nr. 906 af 12. september 2008, bl.a. at der skal foretages en samlet nettoopgørelse af aktieindkomsten, både som følge af fraflytterbeskatningen og øvrige aktieindkomster i fraflyttingsåret, og at der ikke skal være tale om et øjebliksbillede, men en endelig opgørelse.

Henset til det anførte omkring de reale hensyn, der ligger til grund for exitreglerne, skal der foretages en samlet nettoopgørelse af exitbeskatningen på baggrund af alle realiserede og ikke-realiserede tab for fraflyttingsåret. Det vil stride mod praksis ad fortolkningen af exitbeskatningsreglerne og lighedsgrundsætningen, hvis de realiserede tab på børsnoterede aktier ikke indgår i denne samlede opgørelse. Det vil i øvrigt også stride mod EU-retlige regler og principper, hvis klageren i forbindelse med fraflytningen endegyldigt mister sit realiserede og efter danske regler fremførselsberettigede tab på noterede aktier.

SKATs indstilling til Landsskatteretten

SKAT har indstillet afgørelsen stadfæstet.

Det er til støtte herfor bl.a. anført, at den anlagte fortolkning af reglerne omkring fraflytterbeskatningen ikke er i strid med EU-retlige regler og principper, da reglerne og fortolkningen ikke fører til, at klageren bliver ringere stillet, end hvis han ikke var fraflyttet Danmark.

De her omhandlede noterede aktier VAR solgt, og tabet på disse VAR realiseret, da klageren flyttede til Sverige. Hvis de unoterede aktier tilsvarende var solgt, ville tabet på de noterede aktier ikke være blevet modregnet i avancen på disse. Modregning kan derfor heller ikke godkendes i en situation, hvor

de unoterede aktier ikke er solgt, men blot »anses som realiseret« i forbindelse med fraflytning, jf. aktieavancebeskatningslovens § 38.

Situationen er ikke lig situationen i eksemplet i juridisk vejledning vedrørende modregning af fremførselsberettigede underskud. I det nævnte eksempel sikrer reglerne jo netop, at skatteyder ved fraflytning stilles, som han ville have stået, hvis han ikke var flyttet ud.

Situationen er heller ikke lig situationen i vejledningens eksempel 4. At der i forbindelse med fraflytning sker modregning mellem gevinst og tab på noterede aktier og gevinst og tab på unoterede aktier skyldes, at exitreglerne ikke hjemler kildeartsbegrænsning i forhold til gevinster og tab, der alene »anses som« realiseret på grund af fraflytning, og som således ikke kan beskattes under henvisning til de almindelige regler. Det her omstridte tab på noterede aktier ER imidlertid realiseret. Kildeartsbegrænsningen vedrørende dette tab følger således allerede af reglerne om den skattemæssige behandling af realiserede gevinster og tab på børsnoterede aktier.

Klageren mister ikke ved den anlagte fortolkning af exitbeskatningsreglerne et latent skatteaktiv i forbindelse med fraflytningen. Det kildeartsbestemte tab på noterede aktier er tidsbegrænset, og kan således anvendes, hvis klageren på et tidspunkt vender tilbage til Danmark og realiserer gevinster på noterede aktier.

Landsskatterettens bemærkninger og begrundelse

Det fremgår af aktieavancebeskatningslovens § 38, stk. 5, at den nettogevinst, der beskattes i henhold til bestemmelsen, er den samlede nettogevinst opgjort efter bestemmelsens stk. 4, der anses for realiseret efter bestemmelsens stk. 1.

Gevinst og tab på aktier omfattet af aktieavancebeskatningsloven, der anses for realiseret efter lovens § 38, stk. 1, er i henhold til bestemmelsen gevinst og tab på aktier, der er omfattet af dansk beskatningsret, og den danske beskatningsret ophører af anden grund end den skattepligtiges død, jf. dog bestemmelsens stk. 2 og 3. Gevinst og tab på aktier, som ved en afståelse 3 år eller mere efter erhvervelsen omfattes af § 44, men som på tidspunktet for skattepligtens ophør har været ejet i mindre end 3 år, betragtes dog i henhold til aktieavancebeskatningslovens § 38, stk. 1, 2. pkt. ikke som realiseret.

Det tab, som klageren har realiseret ved salg af aktier forud for den 31. januar 2009, er realiseret ved afståelse, og ikke »anset som realiseret« efter aktieavancebeskatningslovens § 38, stk. 1. Gevinst og tab på disse aktier skal derfor ikke medregnes i den opgørelse, der skal foretages i henhold til aktieavancebeskatningslovens § 38, stk. 4. Det af repræsentanten anførte, kan ikke føre til et andet resultat. Der er herunder ikke grundlag for at antage, at det forhold, at gevinster og tab på aktier, der er realiseret forud for fraflytningen, ikke medregnes ved opgørelsen af de beregnede ikke-realiserede gevinster og tab, der danner grundlag for exitbeskatningen, er i strid med EU-retlige regler eller principper, eller for på baggrund af formuleringen af SKATs juridiske vejledninger for 2010 og 2011 at antage, at den påklagede afgørelse eller Landsskatterettens fortolkning af bestemmelsen i den konkrete situation vil være i strid med lighedsgrundsætningen.

Den påklagede afgørelse stadfæstes derfor.